

НЕСЪИЗМЪРИМИТЪ НЪЩА.

6-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 19 XI 1924 Г. —СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Несъизмѣримитѣ нѣща.

6-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 19.XI.1924 Г.—СОФИЯ.

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ—РУСЕ
ул. Сарафову № 21.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

Жесъизмѣримитѣ хѣща.

Размишление.

Когато ще проучвате бесѣдитѣ, нѣма да цитирате нѣщата, но съ свой езикъ, вкратцѣ ще изнесете основнитѣ мисли. Цитирането не е изразяване на основнитѣ мисли.

Прочетоха се нѣкои отъ работитѣ върху темата: „Основнитѣ мисли отъ първата лекция на третата година „високия идеалъ“. Нашата цѣль е да има разнообразие въ работата ви, умътъ ви, да се привикне да работи, а не да копира. Всѣки отъ васъ може да извади отъ лекцията една основна мисль и върху нея да съгради нѣщо. Отъ много цитатинѣ ма нужда. Като пишете нѣкое съчинение, тамъ може да доказвате, колкото искате, но на менъ нѣма нужда да ми цитирате, нѣма какво да ми доказвате. Азъ искамъ да зная, какво схваща всѣки отъ васъ подъ думитѣ „високъ идеалъ“. Човѣкъ не може да има два идеала. Само единъ идеалъ може да има. И тъй, споредъ васъ, въ какво седи високиятъ идеалъ? (— Да любимъ Бога). Какъвъ трѣбва да бѣде иде-

алътъ на онзи, който се жени? Ами какъвъ трѣбва да бѣде идеалътъ на онзи, който става попъ? Ами на онзи, който става търговецъ, или на онзи, който става естественикъ, какъвъ трѣбва да бѣде идеалътъ? Всѣки човѣкъ трѣбва да има високъ идеалъ! Какво подразбирате подъ думата Богъ? Тази дума „Богъ“ е толкозь опрѣдѣлена, че почти нѣма смисълъ. Високиятъ идеалъ за живота е любовта, понеже животътъ произтича отъ Любовта. Кой е високиятъ идеалъ за свѣтлината? — Животътъ. Защо? Защото свѣтлината произтича отъ живота. Кой е високиятъ идеалъ за свободата? — Свѣтлината. Защо? Понеже свободата произтича отъ свѣтлината. Тѣй щото, високиятъ идеалъ за свободата е свѣтлината; за свѣтлината — животътъ, а за живота — Любовта. Вие не можете да кажете, че Богъ е високиятъ идеалъ за свѣтлината. Защо? Свободата не може да разбере Бога. Тя най-първо трѣбва да разбере свѣтлината. Свѣтлината после ще ви заведе до живота, а животътъ ще ви заведе до Бога. Последователность. иерархия трѣбва, не може изведнѣжъ. Нѣкой може да каже: и азъ мога да ида еди-къдѣ си. Не, неможешъ да отидешъ къдѣто искашъ. Единъ авиаторъ може да се качи съ аеропланъ на осемъ километра височина въ въздуха, но ти безъ аеропланъ можешъ

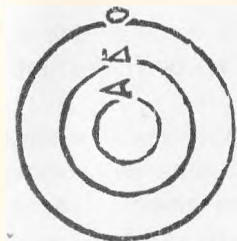
ли? Ще се помолишъ на авиатора, той ще те вземе съ своя аеропланъ и само така ще можешъ да се качишъ на височина осемъ километра въ въздуха. Ама азъ мисля, че мога да се кача на осемъ километра височина. Да помислишъ за осемъ километра и да се качишъ на осемъ километра, това сж двѣ различни понятия. Това сж само разсѣждения. Казватъ: трѣбва да се върва въ Бога. Богъ е и въ живота, и въ любовта, и въ свѣтлината, и въ свободата навсѣкѣ е Богъ

Сега, за втория пътъ разбрахте ли какъ ще стане работата? Нека всѣки си извади кратко, хубаво резюме. Прѣдставете си, че всѣки ученикъ би направилъ такова резюме. за прочитането на което би грѣбвало половинъ часъ. Значи, въ единъ часъ ще може да се прочетатъ темитѣ едва на двама души, а пъкъ смисълътъ е въ съкращението, да се извади само ядката. Когато вие сте много гладни, че ви гупа сърцето, като отидете нѣкъдѣ, за високъ идеалъ ли ще мислитѣ? Не, ще кажете „моля малко хлѣбъ!“ Нѣма да кажешъ: „Господине, ще ме послушате да ви разправа туй-онуй. Не, ще кажешъ: „хлѣбецъ! Високиятъ идеалъ въ този случай е хлѣбътъ. Той се намира само при голѣма нужда на човѣка. А кога иде разговорътъ? Най-напрѣдъ ти ще бждешъ съ ви-

сокъ идеалъ и слѣдъ като се понаядешъ, слѣдъ като си пийнешъ винце, тогазъ ще разправишъ кждѣ си ходилъ. Най-първо ще изкажешъ високиятъ идеалъ и той като влѣзе въ стомаха ти, ще се разширишъ, ще пратишъ навънъ своята свѣтлина и ще започнешъ да разказвашъ живота си — откъдѣ идешъ и накждѣ отивашъ.

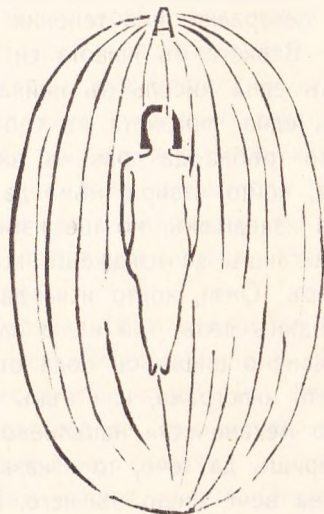
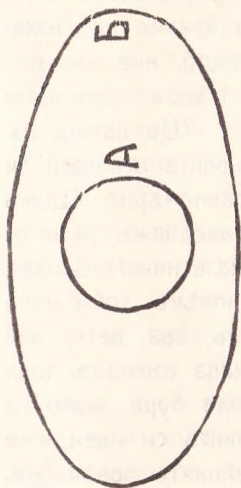
Природата не обича да се доизказва. Тя показва пжтя на човѣка, ржководи го, но не изказва своитѣ цѣли, своитѣ крайни заключения. Това е единъ Божественъ методъ. Така и всѣки човѣкъ, който е дошелъ въ свѣта, не трѣбва да доизказва всичко. Всѣкога човѣкъ трѣбва да изказва само основнитѣ нѣща.

Представете си, че имаме единъ кръгъ А, който прѣдставлява човѣшкиятъ животъ. Азъ уподобявамъ човѣшкиятъ животъ на разливаща се вода. Щомъ водата се разлива, този кръгъ прѣдставлява едно поле, което постепенно се разширява все повече и повече и отъ първоначалния кръгъ ще се образуватъ вторъ, трети, четвърти концентрични кръгове. Значи силата или материята, която дѣйствува въ живота е водна. Може да се образуватъ три кръга А, В и С. Тия кръгове показватъ разширението на водата, какво пространство е заела тя. Ако кръгътъ А озна-

жива кръгообразно

чава човѣшкия животъ, той ще се разшири ли по сѣщия начинъ? До извѣстно врѣме този кръгъ ще се разширява по сѣщия пѣтъ, както и водата. Онѣзи, които сѣ изучавали биология или развиването на човѣка въ неговото първоначално състояние, знаятъ, че той се разсамо до извѣстна степенъ, но

слѣдъ това този кръгъ изгубва своята форма, прѣвръща се въ елипса. Значи, кръгътъ A_1 се прѣвръща въ елипса B_1 .

Сега, ние можемъ да си прѣдставимъ човѣка въ центъра на този кръгъ, а теченията на живота да го обвиватъ наоколо въ видъ на елипса. Тия течения го обикалятъ, но и проникватъ вътрѣ въ него. Има течения въ човѣшкия организъмъ, които минаватъ прѣзъ центъра, но има течения, които минаватъ и по периферията. Или казано друго-яче: има течения централни, има течения и перифериялни.

Всѣкога въ живота си, когато искаме да изкажемъ една мисль въ нейната пълнота, ние ще усѣтимъ една празнота въ себе си. Нѣкои запитватъ: какво трѣбва да правимъ тогава? — Ще пазите извора, който извира, нѣма да изхвърляте всичката си вода изведнажъ, но ще изтичате равномерно. Щомъ ти мислишь да изкажешъ всичко наведнажъ ти не си изворъ. Онзи, който иска да изкаже всичкитѣ си идеи на единъ пътъ, той не е идеенъ човѣкъ, той е едно напълнено шише съ вода отъ единъ, два, петъ, или десетъ килограма, или пъкъ една каца пълна съ вода. Едно механически напълнено съ вода буре. като го отворишь да тече, то изказва всичкитѣ си идеи, и не остава вече нищо въ него. Безидейниятъ човѣкъ мо-

